

Sygn. akt **VI RCa 8/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lech Dłuski

Sędziowie: SO Ewa Błęsińska

SR del. do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska (spr.)

Protokolant: sekretarz sądowy Iwona Zapłatyńska–Bogusz

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **E. O. i Z. O.**

przeciwko **S. S. (1)**

o alimenty

na skutek apelacji powodów i pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Szczytnie

z dnia 25 listopada 2015 roku

sygn. akt III RC 91/14

1. Oddala apelację.

2. Adwokatowi M. W. przyznaje wynagrodzenie w kwocie 200 (dwieście) złotych powiększone o podatek VAT płatne ze Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Szczytnie tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz powódki.

Sygn. akt VI RCa 8/16

UZASADNIENIE

Powodowie Z. O. i E. O. wnieśli o zasądzenie od pozwanej, ich córki S. S. (1), na ich rzecz alimentów w kwotach po 1500 zł miesięcznie na każdego z nich. W uzasadnieniu żądania podnieśli, że pozwana mieszka od (...) lat w A. tam pracuje, zarabiając miesięcznie 1500 funtów, pracuje również jej mąż, choć jego zarobki nie są powodom znane, mają jedno dziecko. Powodowie są inwalidami, powódka ma I grupę inwalidzką, zaś powód II. Dotychczas powodowie radzili sobie sami, ale ostatnio powódka miała wypadek- przewróciła się pod prysznicem i uszkodziła oko. Ponadto leczy się na wiele innych schorzeń, również powód jest po 10 operacjach nóg i jednej kręgosłupa. Powodowie wymagają pomocy osób trzecich w przygotowaniu drewna na zimę, palenia w piecu i sprzątaniu. Mają niskie renty, z których dużo wydają na leki i nie stać ich, aby zapłacić komuś za pomoc.

Na rozprawie dnia 23 września 2015 r. powodowie ograniczyli powództwo do kwot po 700 zł miesięcznie na każdego z nich /protokół k.210/.

Wyrokiem zaocznym z dnia 8 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie zasądził na rzecz powodów po 700 zł miesięcznie na każdego z nich, poczynając od dnia 4 kwietnia 2014 r., w pozostałej części powództwo oddalił.

Od tego wyroku sprzeciw złożyła pozwana S. S. (1) /sprzeciw k. 118-121/. Wniosła o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swojego stanowisku podniosła, że, wbrew twierdzeniom powodów, jej sytuacja materialna i osobista jest trudna, jej dochody nie pozwalają na partycypowanie w kosztach utrzymania rodziców, a ponadto roszczenie powodów pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Wskazała, że powodowie niewłaściwie wykonywali władzę rodzicielską wobec pozwanej oraz nie wywiązywali się z obowiązku alimentacyjnego do czasu usamodzielnienia pozwanej. Powódka porzuciła córkę zaraz po urodzeniu i do(...) roku życia pozwana była pod opieką dziadków. Następnie przez 13 lat pozwana mieszkała z rodzicami, jednak nie wspomina dobrze tego okresu, powodowie stosowali kary cielesne i nadużywali władzy rodzicielskiej. Po ukończeniu przez pozwaną 18 roku życia zażądali wyprowadzenia się córki z domu, mimo że pozwana chciała się dalej uczyć. W drodze orzeczenia sądowego pozwana uzyskała od rodziców alimenty, które płacili zaledwie przez 3 lata, do czasu, gdy urodziła dziecko. Pozwana od (...) lat mieszka za granicą, w marcu 2015 r. urodziła drugie dziecko, obecnie jest na urlopie macierzyńskim. Pozwana próbowała unormować swoje relacje z rodzicami, zaprosiła matkę do A. pokrywając jej koszty przylotu i pobytu, jednak ta próba nie powiodła się. Obecnie pozwana mieszka z mężem i dwójką dzieci, otrzymuje zasiłek macierzyński, który wynosi 580 Funtów miesięcznie, jej mąż zarabia 750 Funtów miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 25 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Szczytnie uchylił wyrok zaoczny z dnia 8 kwietnia 2015 r. i zasądził od pozwanej na rzecz powodów E. O. i Z. O. alimenty w kwotach po 200 zł miesięcznie na każdego z nich, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo w pozostałej części, umorzył postępowanie w części ograniczającej żądanie, zwolnił pozwaną od kosztów sądowych za I instancję, przyznał pełnomocnikowi z urzędu wynagrodzenie i wyrokowi w punktach II i III nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy ustalił, że powodowie E. O. i Z. O. są rodzicami pozwanej S. S. (1) i że od urodzenia są osobami niepełnosprawnymi. Poznali się w szkole średniej dla osób niepełnosprawnych we W., do której oboje uczęszczali. Powódka pochodziła z O., zaś powód z R.. W czasie kontynuowania nauki przez powodów we W. urodziła się ich córka S., a z uwagi na brak warunków do opieki nad małym dzieckiem w internacie przy szkole, do której uczęszczali powodowie, opiekę nad małą córką powodów sprawowali mieszkający w R. rodzice powoda. Powodowie odwiedzali córkę przyjeżdżając pociągiem z W. do R.. Po zakończeniu szkoły zamieszkali początkowo z rodzicami powódki w O.; ojciec powódki nadużywał alkoholu. Gdy pozwana miała 5 lat powodowie zabrali ją pod swoją opiekę; z opieki nad córką wywiązywali się na miarę swoich możliwości, pozwana była dzieckiem rozpieszczonym przez dziadków, którzy ją wychowywali przez pierwsze 5 lat życia. Powodowie stosowali wobec dziecka kary cielesne, stawiali jej duże wymagania związane z nauką w szkole. W wieku dorastania pozwana zaczęła sprawiać rodzicom problemy wychowawcze, nie uczyła się, uciekała z domu, piła alkohol. Przebywała w towarzystwie osób, które ją akceptowały. Powodowie nie potrafili zaradzić tym problemom. Między rodzicami i córką dochodziło do konfliktów, co spowodowało, że po ukończeniu przez pozwaną 18 roku życia powodowie zażądali, aby się wyprowadziła. Pozwaną przygarnęli dziadkowie ze strony matki, a pozwana wystąpiła przeciwko rodzicom o alimenty, które zostały przez Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim zasądzone w kwotach po 150 zł miesięcznie od matki i w kwotach po 250 zł miesięcznie od ojca.

Sąd Rejonowy w Szczytnie ustalił nadto, że pozwana kontynuowała naukę w szkole średniej, dwukrotnie zmieniała szkoły, ostatecznie zdobyła zawód technika ekonomisty, jednak nie przystąpiła do matury. W trakcie nauki szkolnej w wieku (...) lat urodziła dziecko, wówczas uczyła się w szkole zaocznej. Powodowie wystąpili o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec córki. Wprawdzie pozwana nie godziła się z tym żądaniem wskazując, że nadal kontynuuje

naukę i zamierza przystąpić do matury, jednak Sąd obowiązek powodów uchylił wyrokiem z dnia 6 października 2004 r.

Strony od wyprowadzenia się pozwanej z domu rodzinnego nie utrzymywały ze sobą żadnych kontaktów. Pozwana 2 lata po zakończeniu szkoły wraz z małoletnią córką wyjechała do W.. W 2012 r. nawiązała kontakty z rodzicami, zaprosiła matkę do siebie, opłacając jej przelot i pobyt, jednak próba odnowienia relacji nie przyniosła efektów. Także podczas pobytu pozwanej w Polsce rok później i spotkania z rodzicami nie doszło do nawiązania między stronami pozytywnych relacji.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka E. O. ma obecnie (...) lata jest inwalidką I grupy. Jej jedynym dochodem jest renta w kwocie 757 zł i zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł. Powódka leczy się na wiele schorzeń, ma spastyczny niedowład prawostronny, który przechodzi na lewą stronę, jest po operacji tarczycy i po 4 operacjach oka. Przyjmuje leki na tarczycę i krople do oczu, łączny koszt leków wynosi ok. 160 zł miesięcznie. Jest pod opieką poradni okulistycznej i onkologicznej w O., jeździ do Olsztyna 1-3 razy w miesiącu, ponadto pozostaje pod opieką poradni neurologicznej w S.. Powódka aktualnie porusza się na wózku inwalidzkim lub przy balkoniku.

Powód Z. O. ma (...) lat, jest inwalidą II grupy. Jego jedynym dochodem jest renta w wysokości 757 zł i zasiłek pielęgnacyjny wynoszący 153 zł miesięcznie. Powód również leczy się na wiele schorzeń, jest po operacji kręgosłupa, ma problemy ze stawem skokowym, nie może dźwigać. Jest pod opieką neurologa i ortopedy. Przyjmuje leki przeciwbólowe, na które wydaje ok. 50 zł miesięcznie.

Powodowie mieszkają we własnym mieszkaniu o powierzchni 88 m⁽²⁾, znajdującym się w budynku wielorodzinnym w miejscowości K. gm. Ś., opłaty za media wynoszą ok. 300 zł miesięcznie. Ponadto powodowie muszą ponosić koszty opału na zimę w łącznej wysokości ok. 4 tys zł /30 metrów sześciennych drewna i 3,5 tony węgla/. Powodowie nie są w stanie, z uwagi na swój stan zdrowia, sami przygotować opału na zimę. Na opał w ubiegłym roku zaciągnęli pożyczkę, którą spłacają po 310 zł miesięcznie. Powodowie posiadają ziemię rolną o powierzchni (...)w J., sprzedali (...)w 2009 r. za kwotę 5 tys zł.

Odnośnie sytuacji pozwanej Sąd Rejonowy ustalił, że S. S. (1) wyszła w A. za męża. W marcu 2015 r. urodziła z małżeństwa dziecko. Ojcem jej pierwszego dziecka, które aktualnie ma (...) lat, jest Polak, ale nie utrzymuje z córką żadnych kontaktów, ani nie płaci alimentów. Pozwana do grudnia 2015 r. pozostaje na zasiłku macierzyńskim w wysokości 580 £ miesięcznie, na dzieci otrzymuje zasiłek rodzinny w wysokości 135 £. Jej mąż zarabia ok. 900 £ miesięcznie. Pozwana, po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego, prawdopodobnie powróci do pracy, jednak z uwagi na opiekę nad małym dzieckiem nie będzie mogła wykonywać pracy na zmiany lub w godzinach nadliczbowych, tym samym jej dochody będą znacznie niższe niż przed urlopem macierzyńskim. Jej stałe opłaty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą: 600 £ za wynajem mieszkania i ok. 160 £ za media miesięcznie. Ponadto spłaca raty za samochód w wysokości 89 £ miesięcznie i po 20 £ miesięcznie spłaca 2 karty kredytowe. Pozwana nie posiada żadnego majątku, ma samochód, który służy jej do dojazdów do pracy.

Sąd Rejonowy, uzasadniając swoje rozstrzygnięcie wskazał, że roszczenia powodów są częściowo uzasadnione, mimo podnoszonego przez pozwaną, zarzutu rażącego naruszenia przez powodów zasad współżycia społecznego, o którym mowa w art.144¹ kro. Sąd podkreślił, że pozwana wykazała, że powodowie postępowali wobec niej niezgodnie z zasadami współżycia społecznego, wychowując ją według metod, jakimi sami zostali wychowani- karcili ją, wymagali nieustannej nauki, nie okazywali pozytywnych uczuć, a gdy zaczęła sprawiać poważne kłopoty wychowawcze kazali opuścić jej dom. Pozwana musiała domagać się ustalenia obowiązku alimentacyjnego, ale wkrótce powodowie żądali obniżenia alimentów, a potem ich uchylenia. Powodowie zerwali z córką kontakty, a późniejsze próby inicjowania kontaktów przez pozwaną okazały się nieskuteczne. Sąd wskazał, że częściowym usprawiedliwieniem powodów jest ich istniejąca od urodzenia niepełnosprawność, gdyż to ona powodowała, że nie mogli – ucząc się w szkole z internatem- opiekować się córką przez pierwsze lata jej życia; później mieli jednak możliwość prawidłowego wywiązywania się z obowiązków rodzicielskich, mimo skromnych dochodów. W ocenie Sądu Rejonowego zasady współżycia społecznego, na które powołuje się pozwana, nie mogą być podstawą do całkowitego oddalenia powództwa,

choć w tej sprawie są podstawy do jego ograniczenia. Sąd przywołał stanowisko zawarte w jednym z rozstrzygnięć Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie VI RCa 250/14, z którego wynika, że rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego zachowanie uprawnionego do alimentowania może uzasadniać ograniczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Sąd Rejonowy podkreślił, że zgodnie z art. 133 § 2 uprawnionym do świadczeń alimentacyjnych, poza dziećmi, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku. W ocenie Sądu Rejonowego powódowie są w niedostatku i nie przyczynili się do jego powstania, są osobami niepełnosprawnymi, borykającymi się z wieloma chorobami, a jedynymi ich dochodami są niewysokie renty i zasiłki pielęgnacyjne. Stan ich zdrowia nie pozwala na podjęcie jakiejkolwiek pracy; powódka porusza się na wózku inwalidzkim lub przy pomocy balkonika, a pozwany po operacji kręgosłupa i nóg nie może dźwigać. Powódowie nie są w stanie wykonywać najprostszych prac porządkowych, wymagają pomocy osób trzecich, poza pozwaną nie mają rodziny, która mogłaby im pomagać, a opieka społeczna odmawia pomocy z uwagi na przekroczenie kryterium dochodowego. Dochody te wystarczają jednak tylko na zaspokojenie podstawowych potrzeb, podczas gdy pozwani muszą wynajmować osobę do sprzątania, przyniesienia drzewa, muszą się zapożyczać, aby kupić opał.

Sąd Rejonowy wskazał art. 135 kro jako podstawę prawną wyznaczającą zakres świadczeń alimentacyjnych. Podkreślił, że pozwana od lat mieszka w W., do czasu urodzenia drugiego dziecka pracowała, po okresie zasiłkowym wróci do pracy, choć z uwagi na małe dziecko nie będzie mogła pracować jak dotychczas w pracy zmianowej, co przyniesie jej niższe dochody. Sąd podniósł także, że pozwana mieszka z mężem, ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko, a na dzieci otrzymuje zasiłki. Jej sytuację materialną sąd ocenił jako przeciętną w warunkach(...)i uznał, że pozwana jest w stanie łożyć łącznie 400 zł tytułem alimentów na rodziców. Sąd podniósł, że pozwana od grudnia ma podjąć pracę, dlatego obowiązek alimentacyjny został ustalony od daty ogłoszenia wyroku, a nie od daty wniesienia powództwa – wówczas pozwana była na zasiłku macierzyńskim a wcześniej na zwolnieniu lekarskim. Sąd podkreślił, że zasądzone alimenty pozwolą powodom zaspokoić najbardziej niezbędne potrzeby życiowe, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako niezgodne z zasadami współżycia społecznego oraz biorąc pod uwagę ograniczone możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 100.2. Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych mając na względzie aktualnie niskie dochody pozwanej. O wynagrodzeniu pełnomocnika ustanowionego z urzędu na podstawie § 7.1.11. i § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i o rygorze natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 Kpc.

Od wyroku tego apelację wniosła pozwana jak i powódowie.

Pozwana zaskrzyła wyrok Sądu Rejonowego w punkcie II i III, zarzucając mu obrazę art. 144¹ kro przez błędna jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na mylnym przyjęciu, że pomimo postępowania powodów wobec córki niezgodnego z zasadami współżycia społecznego okoliczności te nie stanowiły podstawy do całkowitego oddalenia powództwa a jedynie do jego ograniczenia, a ponadto pozwana zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść przez błędne przyjęcie, że powódowie pozostają w niedostatku, a możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej pozwalając na łożenie alimentów w kwotach po 200 zł miesięcznie. Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu apelacji pozwana podniosła, że Sąd Rejonowy, który oparł się w głównej mierze na dowodzie z zeznań stron, dokonał błędnej wykładni art. 144¹ kro i mylnie przyjął, że w niniejszej sprawie zasady współżycia społecznego nie mogą być podstawą do całkowitego oddalenia powództwa. Pozwana podkreśliła, że uzasadnienie wyroku nie zawiera części motywacyjnej rozstrzygnięcia i nie wiadomo, dlaczego w niniejszej sprawie Sąd uznał niedopuszczalność całkowitego oddalenia powództwa na podstawie zasad współżycia społecznego, ani też, w jakim zakresie zasady te uzasadniały ograniczenie powództwa. Pozwana przywołała inne stanowisko Sądu

Okręgowego w Olsztynie zawarte w wyroku z 17 września 2014 r. w sprawie VI RCa 147/14, z którego wynika, że zobowiązany do alimentacji może na podstawie art. 144¹ kro uchylić się od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Podniosła ponownie, że sposób postępowania powodów wobec niej w świetle zasad współżycia społecznego był bardzo rażący i wysoce zawiniony, wręcz nacechowany ogromną dawką złej woli po stronie powódki. Zakwestionowała argumentację przywołaną w uzasadnieniu a dotyczącą usprawiedliwienia powodów ich istniejąca od urodzenia niepełnosprawnością; niepełnosprawność ta, jak również sposób wychowania powodów, nie usprawiedliwia ich zachowania. Podkreśliła, że pomimo prób odbudowania relacji z rodzicami nie doszło do tego wyłącznie z winy powódki.

Ponadto wskazała, że nie może realizować obowiązku alimentacyjnego bez uszczerbku utrzymania dla siebie i rodziny, ma drugie dziecko i jej możliwości zarobkowe zmniejszyły się. Niezależnie od powyższych zarzutów podniosła błąd w ustaleniach faktycznych co do pozostawiania pozwanych w niedostatku. Według pozwanej łączny miesięczny dochód powodów pozwala na zaspokojenie ich potrzeb, także po odliczeniu wydatków na zakup leków i opłat za mieszkanie; natomiast powodowie nie przedstawili wiarygodnych dowodów wskazujących na faktycznie ponoszone wydatki na opał (k. 249-251).

Apelację od wyroku Sadu Rejonowego w Szczytnie wniosła także powódka, zaskarżając wyrok w części oddalającej roszczenie ponad kwotę 200 zł, tj. w punkcie II i V. Zarzuciła obrazę przepisów postępowania, tj. art. 233 kpc polegające na zupełnie dowolnej ocenie i przyjęciu, że powódka postępowała wobec pozwanej sprzecznie z zasadami współżycia społecznego, podczas gdy Sąd stwierdził, że powodowie wywiązywali się z opieki nad pozwaną na miarę swoich możliwości, że pozwana była dzieckiem rozpieszczonym i sprawiała poważne problemy wychowawcze. Ponadto powódka zarzuciła naruszenie przepisów art. 233 kpc polegające na zupełnie dowolnej ocenie i oparciu się na niewiarygodnych zeznaniach pozwanej dotyczących osiągniętych przez nią dochodów i ich obniżenia a nie oparciu się na informacjach z rachunków. Wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie na jej rzecz kwoty po 700 zł miesięcznie licząc od daty złożenia pozwu i zasądzenie kosztów pomocy prawnej z urzędu. W uzasadnieniu apelacji podkreśliła, że postępowanie dowodowe nie wykazało, że powodowie postępowali wobec pozwanej sprzecznie z zasadami współżycia społecznego, pozwana nie udowodniła, że powodowie stosowali wobec niej przemoc i Sąd Rejonowy także tego nie ustalił. Wskazała, że stosowali kary wobec córki, ale miały one cel wychowawczy i nie przekraczały ponad miarę dopuszczalne granice, pozwana natomiast sprawiała problemy wychowawcze, nie chciała się uczyć, uciekała z domu, piła alkohol a po osiągnięciu pełnoletniości wyprowadziła się do dziadków. W ocenie powódki zachowanie powodów nie było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, powodowie dbali, aby pozwana skończyła szkołę, martwili się o jej zdrowie, płacili alimenty na córkę nawet, gdy była w związku z mężczyzną prowadziła z nim wspólne gospodarstwo domowe. Powódka podniosła także, że zasądzenie tak niskich alimentów od pozwanej na rzecz schorowanej kalekiej matki jawi się jako rażąco niskie, a kwota alimentów nie wystarczy nawet na leki i z pewnością nie wystarczy na opał na zimę czy wynajęcie osoby do pomocy (k. 253-254).

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 17 lutego 2016 r. powódka wniosła o zmianę wyroku i zasądzenie kwoty po 500 zł miesięcznie.

Nieformalną apelację od wyroku wniósł także powód wskazując, że nie zgadza się z wyrokiem w części zasądzającej alimenty w kwocie 200 zł, gdyż uważa te kwotę za niską. Podkreślił, że dochody córki i jej męża po przeliczeniu na walutę polską wynoszą 2570 zł na osobę. Powód wniósł o zmianę wyroku i zasądzenie alimentów po 500 zł miesięcznie (k. 257).

W odpowiedzi na apelację pozwanej powódka w piśmie z dnia 5 stycznia 2016 r. ponownie podkreśliła, że wychowywała córkę wraz z mężem tak, jak ją wychowano, że córka sprawiała kłopoty wychowawcze, że córka nie wykazała jakoby powodowie się nad nią znęcali. Ponadto wskazała na swoją ciężką sytuację materialną i wniosła o zasądzenie alimentów wskazanych w apelacjach powodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej i powodów są niezasadne i nie zasługują na uwzględnienie.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie i na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, które to Sąd Okręgowy podziela w pełni. W ocenie tut. Sądu, zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie wskazuje na konieczność uwzględnienia apelacji i zmiany zaskarżonego wyroku.

Odnosząc się do zarzutów apelacji pozwanej podnieść należy, że ponowna analiza całokształtu materiału dowodowego, zdaniem Sądu Okręgowego, nie pozwala na przyjęcie, że żądanie alimentacyjne powodów jako sprzeczne z zasadami współżycia społecznego uzasadnia całkowite oddalenie powództwa. Sąd Rejonowy należycie uzasadnił, dlaczego nie oddalił powództwa w całości, przyjmując, że -pomimo naruszenia wspomnianych zasad przez powodów- ich żądanie należy uwzględnić. Sąd wskazał na zarówno szczególne warunki, w jakich wychowywała się pozwana, na wpływ niepełnosprawności powodów na sytuację rodziny, w szczególności na niemożność zajmowania się córką przez lata ich nauki w szkole. Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy słusznie powołał się na uzasadnienie w sprawie VI RCA 250/14 wskazując, że rażąco sprzeczne z zasadami współżycia społecznego zachowanie powoda, może uzasadniać obniżenie alimentów a nie całkowite oddalenie powództwa. Powołanie się na to uzasadnienie nie jest oczywiście przeniesieniem wszystkich argumentów powołanego uzasadnienia, a to – co jest całkowicie zrozumiałe- z powodu zupełnie odmiennego stanu faktycznego. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że w określonych sytuacjach – mimo naruszenia zasad współżycia społecznego – możliwe jest właśnie ograniczenie obowiązku alimentacyjnego wobec osoby, która naruszyła te zasady, a nie wyłącznie oddalenie jej żądań alimentacyjnych.

Podobnie powołane przez pozwana w apelacji rozstrzygnięcie w sprawie VI RCA 174/14 również zostało wydane na podstawie innego stanu faktycznego, stąd też nie można automatycznie przenieść powołanych tam argumentów na grunt niniejszej sprawy.

Podkreślić należy, że Sąd Rejonowy uwzględnił także zachowanie samej pozwanej, wskazując na jej niewłaściwe postępowanie jako nastolatki (co sama przyznała na rozprawie), z którym powodowie nie potrafili sobie poradzić i co spowodowało, że kazali jej opuścić dom.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie szczególne okoliczności sprawy, także bez wątplenia negatywne zachowanie powodów, stąd tylko częściowo uwzględnił ich żądania. W świetle przeprowadzonych dowodów nie może również budzić wątpliwości stan niedostatku powodów, co wyjaśnione należycie zostało w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia. Renty i zasiłki, jakie otrzymują powodowie, są niewysokie i pozwalają na zaspokojenie tylko podstawowych potrzeb bytowych uprawnionych. Niepełnosprawność powodów wymaga jeszcze choćby zapewnienia pomocy osoby trzeciej, a powodowie nie mają środków finansowych na opłacenie takiej pomocy, podobnie jak zakupienia opału. Powodowie nie mogą liczyć na pomoc najbliższej rodziny; pozwana jest ich jedyną córką.

Sąd prawidłowo również ocenił możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanej i zasadnie zasądził od niej na rzecz każdego z powodów po 200 zł miesięcznie. Wbrew zarzutom apelacji pozwanej S. S. (1) jest w stanie bez uszczerbku utrzymania dla swojej rodziny wyłożyć taką kwotę (równowartość 400 zł wynosi obecnie ok. 72 funtów).

Apelacje powodów w zakresie żądania zmiany zaskarżonego wyroku i podwyższenia alimentów do kwot po 500 zł miesięcznie instancji są również całkowicie niezasadne.

Sąd Rejonowy, wbrew zarzutom apelacji, jak wyżej wyjaśniono prawidłowo, ustalił stan faktyczny i wyciągnął właściwe wnioski, tak co do naruszenia przez powodów zasad współżycia społecznego, jak i w konsekwencji tylko częściowego uwzględniania ich powództwa. Argumenty zawarte w apelacjach powodów są nietrafne i nie mogą zostać uwzględnione. Zasadzone kwoty pozwolą z pewnością na częściowe zaspokojenie potrzeb powodów, którzy dysponują również własnymi dochodami. Po otrzymaniu alimentów będą dysponować kwotami po ok. 1100 zł. Pozwana również musi mieć środki na utrzymanie dzieci, a także na zabezpieczenie własnych potrzeb bytowych, zwłaszcza że po powrocie z urlopu macierzyńskiego jej dochody będą niższe.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że orzeczenie Sądu Rejonowego jest w prawidłowe i uwzględnia wszystkie okoliczności sprawy, stad też na podstawie art. 385 kpc oddalił apelacje powodów i pozwanej (punkt I wyroku).

W punkcie II wyroku na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DZU z 5 listopada 2015), tj. § 10 pkt 9 i § 16 ust. 1 pkt 1 i §4 ust. 1 i 2, uwzględniając stopień zawłości sprawy i nakład pracy adwokata, orzeczono o przyznaniu ustanowionemu z urzędu pełnomocnikowi wynagrodzenia.